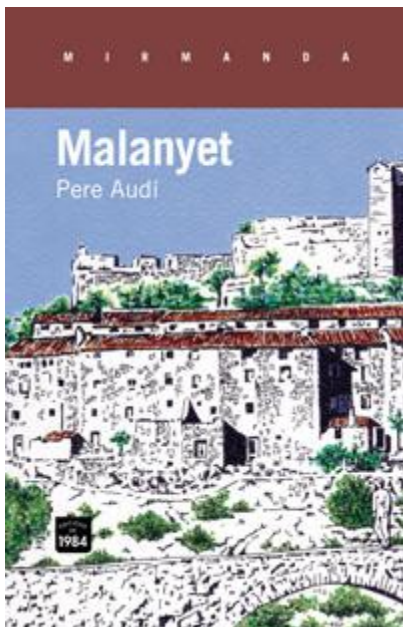

TOT NARRANT PEL BOC GROS

Jordi Capdevila / El Punt Avui

Sense miraments ni contemplacions aboca **Pere Audí** les històries dels personatges que pul·lulen a la novel·la *Malanyet*, un retrat de la vida i miracles del Priorat en els convulsos anys de l'inici del segle XX. Una visió sucosa, divertida i amb prou mala llet que explica les alegries, somnis, frustracions i tristeses d'una societat rural que lluitava per sobreviure en els anys més misèrrims de la ruralia a causa de la fil·loxera.

Pere Audí confessa que va “xalar de veritat” escrivint el llibre. És lògic quan es parteix d'una trama simple, agraïda i sense floritures: fer el retrat d'una quarantena de personatges que s'entrecreuen per anar conformant una història tan esbojarrada com creïble de l'atmosfera que respirava aquell llogaret fa només un segle. I ho fa amb tres trumfos adients per perfilar el relat: un treball de documentació d'anys i anys, amb una motxilla de dos llibres d'assajos històrics de la comarca; una habilitat enginyosa per mostrar els trets essencials dels personatges que retrata; i un llenguatge d'època que introdueix el lector dins del temps i l'ambient que explica.

El ball narratiu és dansat per personatges que saben marcar el ritme en cada moment. I són prou diferents per harmonitzar melodies de tota mena. Entre els protagonistes hi podem trobar de carlins a anarquistes, algun lerrouxista, jornalers de tota mena, a més d'esquirols i maçons. També hi ha representació de la Guàrdia Civil, el sometent i pistolers. No hi falten els que tallen el bacallà: els senyors de tota la vida, capellans, metges, jutges i notaris. I, baixant, ens trobem amb la lluita entre menjaciris i menjacapellans i també entre escanyapobres i revoltosos.

Tampoc no hi podien mancar els escenaris de l'època: les societats obreres, els cafès dels senyors i les cases de barrets, únic punt de trobada que igualava tots els personatges.

Un còctel que s'acaba de formar gràcies a un llenguatge sense eufemismes, pel broc gros, com s'estilava a l'època, amb diàlegs directes que descrivien ambients i personatges amb precisió i sornegueria. Una prosa que s'endinsa en els batibulls de l'època. I si bé la història de cada personatge i la global destil·len alè de tristesa i a vegades de dolor, el relat deixa somriures i fins i tot rialles amb escreix. Un plaer de lectura.